

Zomeravondwandeling 2 (dinsd. 10 juli 2007).

De hele dag grijze lucht en tegen de avond zon met enkele grauwe wolken. Het leek alsof regengod Pluvius even een adempauze had genomen maar hij gaf niet aan hoelang dat dit

zou duren. De optimisten onder ons hadden geen behoefte aan regenkleding terwijl de meer voorzichtigen toch een paraplu meenamen. De temperatuur was uitermate geschikt voor onze wandelaars.

Klokslag 7 (19.00 uur) vertrekt er een groep van 16 volwassen deelnemers en een druk maar nieuwsgierig bijtje. Richting Dikkebuikweg passeren we enkele plantenbakken met o.a. de bijenorchidee. Een heg

laat ons o.a. genieten van de bloeiende bosrank en fel gekleurde lijsterbessen. Even later staan we stil bij de twee kalkovens waarbij uitgebreide uitleg volgt over het oorspronkelijke proces om de overvloedige aanwezige mergel te verwerken tot bruikbare grondstoffen. De gerestaureerde ovens heeft diverse invlieggaten voor vleermuizen die op zoek zijn naar geschikte en rustige overnachtings- en vooral vorstvrije overwinteringsplekken.

Tijdens de fikse klim is er aandacht voor de hoge berm aan onze rechterzijde waar o.a. de das bijzonder actief is. We herkennen vele wissels, graafsporen, enz. welke fraai worden omringd door de mooie kleuren van bijv. braambes en aronskelk. Een van de twee wordt ter plekke genuttigd en we hebben van deze proevers die avond geen klachten gekregen. Waarschijnlijk hebben zij de juiste bes gegeten.

Tijdig gaat het bij de kruising rechtsaf en we genieten van schitterende vergezichten over grote afstand, zelfs tot diep in België. Onze kleine meid, eigenlijk bedoel ik de jeugdige bij, verhaalt honderduit over haar vriendinnen, haar vader en vooral haar moeder, vakanties, school, enz. Voor geoefende oren was dit genieten maar niet alles is herhaalbaar.

Sommigen van onze wandelaars zouden rode oortjes krijgen als zij wisten wat haar moeder met anderen voor haar plezier uitspookt op de Triangel in het verre Gulpen.

Na alle moois in de verte wacht ons het Eijserbos. Op speciaal verzoek van een der dames (blond) bezwijkt onze gids alweer en dus wijkt hij een poosje af van zijn route en duikt een poos het bos in om die dame te bevredigen. De andere deelnemers zijn blijkbaar besmet want ook zij duiken het bos in. Een(?) machtige dassenburcht wordt geruime tijd bewonderd en we tellen heel snel minstens een twintigtal actieve in- of uitgangen in de directe omgeving terwijl iets verder nog meer sporen en heuvels te zien zijn.

Even later zitten we weer op de geplande route richting Elkenrade maar bijtijds buigen we linksaf. Ook nu weer schitterende panorama's over de verre regio met rechts Duitsland (windmolens en de stoom van de mijnen te Eschweiler) en links o.a de mijnsteenbergen in België. Zo herkennen we ook de watertoren van Schimmert, de buizenfabriek te Geleen en een toren te Valkenburg. Ondanks de sombere wolken toch een helder beeld op deze grote afstanden.

Een poos volgen we weg tussen granen en maïs (ook een graansoort) en genieten we van de restanten van het ooit zo kleurrijke akkerrandenproject. Zo herkennen we nog klaproos, korenbloem en bernagie (komkommerkruid). Bij een volgende kruising gaat het weer linksaf, richting Wijlré. Vlier, bergvlier, els, en eik vechten om de beste plekken in de forse heg. Af en toe een fraaie blik over de wijde regio. Enkele paarden rechts leiden

de aandacht af van het bloeiend aardappelveld links. De gids plukt een tros flinke bessen van deze plant en begint weer met zijn verhaal over de kennismaking van de Europeaan dit gewas uit zuidelijk Amerika.

Een poosje later staan we bij een plantage met pas geplukte kersenbomen. Een korte inspectie toont aan dat het machinale plukken nog niet tot 100 % resultaten leidt en menige hand is binnen korte tijd

gevuld met dit roodzwarte zoet. De Dikkebuikweg naar Wijlré zorgt nu voor minder gehijg hoewel het tempo een stukje hoger ligt dan bij onze eerste kennismaking die avond. Nog steeds staan de donkere wolken aan de westelijke hemel en genieten wij van die laatste avondlijke zomerzon.

Niet veel later arriveren we in Wijlré en krijgen te doen met een vrouwelijke hooligan die met stokken probeert sierappels van die boom bij het station te gooien. Gelukkig heeft zij geen klamschoenen bij zich. Enkele vruchten van de esdoorn laten onze dame weer genieten over haar toekomstige groenstukjes voor thuis. Onze gids ontvangt nu al met heel veel verontschuldigen een afmelding voor volgende week. Om dit te verwerken besluiten we deze afmelding nader te bespreken in een nabije locatie. Het duurde wel een uur voordat de gids overtuigd was dat het niet aan hem lag. Tja. Onze IVN collega's helpen elkaar ook in die late en soms moeilijke uurtjes.

